

Καρκίνος του Δέρματος: Εκδήλωση και προστασία

/ [Πεμπτούσία](#)

Image not found or type unknown

Το

ανοσοποιητικό σύστημα του δέρματος εξασθενεί από την ισχυρή ηλιακή ακτινοβολία, η οποία καταστρέφει τα κύτταρα του δέρματος και τροποποιεί το γενετικό τους υλικό. Το σύστημα αναδόμησης του δέρματος δεν μπορεί να εξαλείψει τις σοβαρές βλάβες των κυττάρων του, οι οποίες σχετίζονται με την έκθεση στην υπεριώδη (UV) ακτινοβολία, και μεταβιβάζει λανθασμένες πληροφορίες στα θυγατρικά κύτταρα. Αν αυτά τα κύτταρα συνεχίζουν να διαιρούνται ανεμπόδιστα, είναι δυνατό να μεταλλαχθούν και να εξελιχθούν μετά από χρόνια σε καρκίνο του δέρματος.

Υπάρχουν διαφορετικά είδη και υποκατηγορίες στο καρκίνο του δέρματος, από τα οποία το πιο επικίνδυνο είναι το κακόηθες μελάνωμα. Οι δερματικοί καρκίνοι, εκτός του μελανώματος, δεν είναι τόσο επικίνδυνοι, αλλά είναι 10 φορές πιο συχνοί από το κακόηθες μελάνωμα. Ιδιαίτερα εμφανίζονται σε ηλιοεκτεθειμένες περιοχές του δέρματος, όπως το πρόσωπο, τα αυτιά, η ραχιαία επιφάνεια των

άκρων χειρών, οι μασχάλες και στους άνδρες σε περιοχές της κεφαλής, όπου δεν καλύπτονται από μαλλιά.

Με την έγκαιρη διάγνωση υπάρχει πολύ μεγάλη πιθανότητα θεραπείας των αργά εξελισσόμενων μη μελανωματικών δερματικών καρκίνων. Παρ' όλο που οι μη μελανωτικοί δερματικοί καρκίνοι δίνουν σπάνια μεταστάσεις, οι γιατροί συμβουλεύουν τους ασθενείς να επισκέπτονται συχνά τον δερματολόγο τους, ώστε να ελέγχονται για τυχόν αλλαγές στο δέρμα τους.

Οι μη μελανωματικοί καρκίνοι του δέρματος χωρίζονται σε τρεις διαφορετικούς τύπους: Ακτινικές Υπερκερατώσεις (Aktinic Keratoses), Βασικοκυτταρικός Καρκίνος (Basal Cell Carcinoma), Ακανθοκυτταρικός Καρκίνος (Squamous Cell Carcinoma).

Ακτινικές Υπερκερατώσεις

Οι ακτινικές υπερκερατώσεις είναι επιφανειακές δερματικές βλάβες, οι οποίες εμφανίζονται σε περιοχές που έχουν εκτεθεί στην ηλιακή ακτινοβολία για μεγάλο χρονικό διάστημα. Τυπικά εμφανίζονται σαν μια ή περισσότερες μικρές κόκκινες ή καφέ κηλίδες του δέρματος με συχνά λεπιδώδη επιφάνεια. Αυτές είναι τραχείες στην αφή, όταν αγγίζονται με την άκρη των δακτύλων. Μερικές φορές μπορούν να αναπτυχθούν παχύτερα λέπια ή ακόμη και δομές σαν κέρατα.

Κάποιες από τις τυπικές θέσεις ανάπτυξης των ακτινικών υπερκερατώσεων είναι: το πρόσωπο, το στήθος, η ραχιαία επιφάνεια των άκρων χειρών, τα αυτιά (στους άνδρες) και το τριχωτό της κεφαλής (στους άνδρες με αλωπεκία).

Τα άτομα με ανοιχτόχρωμο δέρμα που έχουν εκτεθεί στην υπεριώδη ηλιακή ακτινοβολία επί πολλά έτη (π.χ. εργαζόμενοι σε εξωτερικούς χώρους ή κάτοικοι χωρών με μεγάλη ηλιοφάνεια) έχουν αυξημένο κίνδυνο ανάπτυξης ακτινικών υπερκερατώσεων.

Οι βλάβες αυτές προκύπτουν όταν το τοπικό ανοσοποιητικό σύστημα του δέρματος εξασθενεί και αδυνατεί να επιδιορθώσει την κυτταρική βλάβη που πυροδοτείται από την παρατεταμένη έκθεση στην υπεριώδη ακτινοβολία. Οι ακτινικές υπερκερατώσεις γενικά θεωρούνται προκαρκινωμάτεις και δυνητικά εξελίξιμες προς ακανθοκυτταρικά καρκινώματα. Επομένως, πρέπει να θεραπεύονται.

Βασικοκυτταρικός καρκίνος

Ο βασικοκυτταρικός καρκίνος ή βασικοκυτταρικό καρκίνωμα είναι ένας βραδέως

αναπτυσσόμενος όγκος του δέρματος, ο οποίος συχνότερα εντοπίζεται σε ηλιοεκτεθειμένο δέρμα.

Υπάρχουν διάφοροι τύποι βασικοκυτταρικού καρκινώματος. Κάποιοι εμφανίζονται σαν επηρμένοι όγκοι στο δέρμα με στίλβουσα επιφάνεια, οι οποίοι συχνά αναπτύσσουν ένα μικρό έλκος στο κέντρο. Αυτοί οι όγκοι καλούνται οζώδη βασικοκυτταρικά καρκινώματα και εντοπίζονται συχνότερα στην κεφαλή και την περιοχή του τραχήλου. Οι ασθενείς τυπικά επισημαίνουν μία βλάβη που δεν ιάται.

Άλλα βασικοκυτταρικά καρκινώματα εμφανίζονται σαν λεπτές καφεοειδείς πλάκες στον κορμό, στα άνω άκρα ή στα κάτω άκρα. Αυτά είναι επιφανειακά βασικοκυτταρικά καρκινώματα και εύκολα μπορεί να εκληφθούν λανθασμένα σαν πλάκες εκζέματος ή ψωρίασης ή ξηροδερμίας, για παράδειγμα. Ωστόσο, δεν απαντούν σε ενυδατικές κρέμες ή τοπικά κορτικοστεροειδή.

Τα βασικοκυτταρικά καρκινώματα εξορμώνται από το βαθύτερα κείμενο στρώμα της επιδερμίδας και αναπτύσσονται επί χρόνια χωρίς να προκαλούν οποιοδήποτε ενόχλημα. Αυτοί οι όγκοι γενικά δε μεθίστανται, αλλά αν μείνουν αθεράπευτοι μπορούν να αυξηθούν καταστρέφοντας παρακείμενες ή υποκείμενες δομές. Συστήνεται θεραπευτική αντιμετώπιση που περιλαμβάνει χειρουργική εκτομή ή άλλες τοπικά καταστροφικές για τον όγκο θεραπείες.

Ακανθοκυτταρικός Καρκίνος

Το ακανθοκυτταρικό καρκίνωμα συχνά προέρχεται από ακτινικές υπερκερατώσεις και έχει ομοιότητες με το βασικοκυτταρικό καρκίνωμα. Ωστόσο, η επιφάνεια είναι συνήθως πιο επηρμένη και σκληρή. Αυτός ο τύπος του όγκου μπορεί ενίοτε να εκληφθεί λανθασμένα σαν μυρμηκία. Τα ακανθοκυτταρικά καρκινώματα δύνανται σπάνια να επεκταθούν σε λεμφαδένες ή άλλα όργανα (μετάσταση) και να επιφέρουν το θάνατο του ασθενούς.

Πηγή: Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης